РАДВАМ СЕ, ЧЕ СЪМ ОТНОВО В РУСЕ

Интервю с именития съветски композитор н. а. на СССР Тихон Хренников

— Другарю Хренников, ние се радваме на Вашето участие във фестивала Мартенски музикални дни. Русенци са щастливи да Ви приветствуват в нашия град. Какви чувства изпитвате от тази среща?

— И тази година аз с голямо удоволствие приех поканата да участвувам в русенския фестивал. Много се радвам, че съм отново в Русе, в един град, който смятам за роден. Аз виждам своите приятели, тук те са много. И с голямо удоволствие участвувам в този забележителен фестивал.

— Вие имате преки впечатления от фестивала Мартенски музикални дни. Как оценявате неговите прояви, като явления в международния музикален живот?

— Този фестивал стана вече много известен. На него с удоволствие идват музикални колективи и солисти и той вече играе определена роля в световния музикален живот. Тук се събират много талантливи музиканти, често се изпълнява нова музика. Във всеки случай фестивалът зае своето място в международния музикален живот.

— През тази година се навършват 30 години от победата над фашистка Германия. Та зи знаменателна дата ще бъде тържествено честувана от цялото прогресивно човечество. Бихте ли разказали при какви обстоятелства написахте първата си песен за Великата отечествена война? Разкажете случай, когато Вие или Ваши колеги са писали под непосредствените впечатления на фронтовата обстановка?

— Първо искам да кажа, че за този велик празник — Тридесетилетието на победата над фашизма — аз написах ново съчинение — Концерт за цигулка № 2. То ще бъде изпълнено в Москва в края на месец май, а след това ще бъде изпълнено по време на Софийските музикални седмици от Държавния симфоничен оркестър на СССР. Що се касае за спомените ми по време на войната, аз мога да кажа, че в първите й дни написах песента „Прощаване". Тази песен стана много популярна и досега се изпълнява от наши певци. През първите дни на войната излезе по екраните на Съветския съюз филмът „Свинарка и пастир", за който бях написал музиката аз. Наистина

(Следва на стр. 2)

щен посланик на СССР у нас Хренников, който участвува на

РАДВАМ СЕ, ЧЕ СЪМ ОТНОВО В РУСЕ

(Продължение от стр. 1)

там нямаше нищо военно, филмът пресъздаваше картини от нашия мирновременен живот, за дружбата между народите на СССР и т. н. И именно заради припомнянето на картини от мирния ни живот през драматичните месеци на началото на войната, филмът имаше много голям успех. По-късно със съзадателите на „Свинарка и пастир" внесохме и филма „В шест часа вечерта, след войната". Този филм бе наситен с цялата атмосфера на войната, с хилядите драматични и трагични дни. Във филма бяха изпълнени песните „Казак отива на война" и „Песен за артилериста", които станаха много популярни. Освен това през военното време аз написах „Песен за песните", „Уралците се бият здраво", която получи първа награда на песенен конкурс. Тя бе посветена на уралските дивизии, които влизаха в бой наред със сибирските дивизии, и на работниците от Уралските заводи, които ковяха победата в цеховете и работилниците. Моята симфония № 2 също носи военна атмосфера.

По време на войната съветските композитори много пишеха. Техните произведения ставаха достояние на нашата армия, на нашия тил. Те помагаха на хората да преодоляват трудностите, трагичните събития, които преживя нашият народ по време на войната.

В края на войната аз бях командирован в армията на маршал Чуйков. Там написах няколко песни, посветени на отделни съединения, на отделни дивизии, които станаха техни бойни химни.

— Много съветски композитори и музиканти са участвували във Великата отечествена война. Бихте ли си спомнили имената на загиналите?

— По време на войната загинаха много наши талантливи композитори. Тогава загина и моят приятел Ракитин — Макаров — един изключително даровит композитор, чиито музикални съчинения сега се изпълняват пред широк кръг почитатели. Тогава загина и ленинградският композитор Тамилин. Аз мога да спомена имената на много и много талантливи композитори, които загинаха за Родината. Повечето от тях бяха млади хора, които тогава започваха своята творческа работа. Въпреки това те оставиха редица ценни музикални произведения. Сега Съюзът на съветските композитори събира всичко ценно останало от тях и ще го запишем на грамофонни плочи. Така те, заедно с нас, ще участвуват в ознаменуването на 30-годишнината на победата над фашизма.

— Какво място заема темата за войната в творчеството на съвременните съветски композитори?

— По време на войната няма композитор или музикант, който то със своето изкуство да не взимаше участие. Всеки според възможностите си допринасяше за победата. И сега темата на войната занимава композиторите от всички поколения. Войната роди такъв забележителен композитор на песни като Соловьов Седой. Неговите песни се ползуваха с такава популярност, че ги пееше буквално целият народ. Те са шедьоври на песенното изкуство.

— Какво мислите за творчеството на българските композитори?

— Знаете ли, аз много обичам българската музика. Българските композитори са мои другари и с голям интерес слушам техните творби. Мисля, че те са в челния отряд на световната музикална култура. Сега аз не искам да говоря за отделни имена, за отделни произведения, но съм длъжен да кажа, че за световната музикална култура е огромна загуба смъртта на Любомир Пипков. Той наистина беше крупна музикална личност, композитор от световно значение, чието творчество предизвикваше жив интерес сред съветските композитори и музиканти.

— Кое музикално произведение от съветски или чужд композитор Ви е харесало през миналата година най-много?

— Мене, като председател на Съюза на съветските композитори, ме интересува творчеството на всички мои колеги. През последните години се появиха интересни произведения от различни жанрове. Бих могъл да отбележа музиката на балета „Ана Каренина" от Родион Шчедрин, иска ми се да спомена и последния концерт от същия автор — Концерт за пиано и оркестър № 3 — който за първи път бе изпълнен миналата година. Това е много своеобразно музикално произведение. Ще спомена и Симфония № 3 на грузинския композитор Гончерин... През последните години нито едно произведение от западен композитор не ми е направило силно впечатление. Тъй като много композитори преживяват творческа криза. Те следват крайностите на модата и разни авангардистки течения, затова аз не бих могъл да говоря с възхищение за нито едно тяхно произведение.

— Намирате ли някаква разлика между публиката в Русе и онази, с която сте имали възможност да общувате?

— Мога чистосърдечно да призная, че съм удивен от публиката на мартенските фестивали. Мисля, че русенската публика притежава завидно музикално възпитание. По възторга и топлотата, с която тази публика приема музикалните произведения, може да се съди за нейния тънък музикален вкус.

Интервюто води:
Йордан БЛАЖЕВ